

Vaasan yliopisto
UNIVERSITY OF VAASA

Minja Lallukka

**”Nyt ei ole aika heittää hanskoja tiskiin – nyt on
aika kääriä hihat”**

Kehysanalyysi Kamala Harrisin vuoden 2024 myönnytysspuheesta

Viestinnän ja markkinoinnin
akateeminen yksikkö
Kandidaatintutkielma
Viestintätieteiden
kandidaattiohjelma

Vaasa 2025

VAASAN YLIOPISTO**Viestinnän ja markkinoinnin akateeminen yksikkö**

Tekijä:	Minja Lallukka		
Tutkielman nimi:	”Nyt ei ole aika heittää hanskoja tiskiinkin – nyt on aika kääriä hihat”: Kehysanalyysi Kamala Harrisin vuoden 2024 myönnytyspuheesta		
Tutkinto:	Humanististen tieteiden kandidaatti		
Oppiaine:	Viestintätieteet		
Työn ohjaaja:	Eliisa Vainikka		
Valmistumisvuosi:	2025	Sivumäärä:	30

TIIVISTELMÄ:

Tässä tutkielmassa analysoidaan Kamala Harrisin myönnytyspuhetta vuoden 2024 Yhdysvaltain presidentinvaalien jälkeen. Tutkielman tavoitteena on selvittää, kuinka Harris demokraattisen puolueen ehdokkaana kehystää vaalitappionsa ja millaisia tappion kehyksiä puheesta löytyy. Analyysimenetelmänä tutkielmassa käytetään kehysanalyysia, jonka avulla voidaan tunnistaa puheessa esiintyvät kehykset ja tutkia, kuinka puhuja esittää tietyn aiheen ja mistä näkökulmasta siitä puhutaan.

Analyysin avulla puheesta tunnistettiin neljä pääkehystä, jotka ovat väliaikainen takaisku, demokratia, yhteenkuuluvuus sekä toivo. Näiden kehysten avulla Harris kuvaa vaalikampanjansa yhteiseksi taisteluksi, joka tulee jatkumaan vielä vaalitappion jälkeenkin. Tappio on Harrisille mahdollisuus jatkaa taistelua ajamiensa arvojen puolesta, ja kehyksiensä avulla Harris kannustaa kuulijoitaan luovuttamisen ja epätoivon sijaan luottamaan tulevaisuuteen ja toimimaan yhteisten arvojen puolesta.

Tutkielma osoittaa, kuinka poliittinen johtaja voi kehystämisen keinoin vaikuttaa kannattajiensa tunteisiin ja suhtautumiseen tappion hetkellä. Kehysanalyysin avulla voidaan pureutua keinoihin, joilla Harris ja tämän kampanjatiimi pyrkivät vaikuttamaan yleisöihin. Sen avulla tuodaan esiin, kuinka Harris rakentaa tappionsa ympärille narratiivin, jossa tappio ei suinkaan ole loppu, vaan uuden vaiheen alku. Tutkimus havainnollistaa myönnytyspuheiden merkityksen osana poliittista viestintää ja demokratian ylläpitäjänä erityisesti polarisoituneessa poliittisessa ilmapiirissä.

AVAINSANAT: Kamala Harris, kehysanalyysi, kehystäminen, myönnytyspuheet, poliittinen viestintä

Sisällys

1	Johdanto	5
2	Kehysanalyysi ja kehystäminen	8
2.1	Kehysanalyysistä	8
2.2	Kuinka kehystäminen näkyy teksteissä?	9
2.3	Kehysten tulkinnanvaraisuus	12
2.4	Kehysten funktiot	12
2.5	Kehystämisen rooli myönnytyspuheissa	13
3	Metodologia	15
3.1	Tutkimusaineisto	16
3.2	Analyysin toteuttaminen	17
4	Harrisin puheen kehukset	18
4.1	Ei tappio, vaan väliaikainen takaisku	18
4.2	Demokratia	20
4.3	Yhteenkuuluvuus: jaettu taistelu ja tappio	21
4.4	Toivo: luovuttamisen vastavoima	23
4.5	Puheen funktiot	24
5	Pohdinta ja johtopäätökset	26
	Lähteet	28

Taulukot

Taulukko 1. Entmanin (1993) kehysten funktiot Harrisin puheessa.

25

1 Johdanto

Myönnytyspuheet ovat osa demokraattisen järjestelmän perinnettä, jossa vaalien häviöjä tunnustaa vaalituloksen puheessaan kannattajilleen. Nämä häviön tunnustamiseen tarkoitetut puheet eivät ole vain muodollisia eleitä, vaan ne ovat erityinen poliittisen viestinnän muoto, joka on oleellinen osa demokratian toteutumista (esim. Corcoran, 1994). Myönnytyspuheissa poliittiset johtajat eivät ainoastaan päättää kampanjaansa, vaan myös vetoavat yleisönsä korostaen yhteistä päämäärää. Tämä tekee puheista vaikuttavia viestinnällisiä keinoja, luovathan poliitikot yhteiskunnallisina johtajina sosiaalista todellisuuttamme (Finstad & Isotalus, 2005, s. 13). Poliitikkojen puheet eivät siis ole vain puheita, vaan tapa vaikuttaa yhteiskuntaan.

Myönnytyspuheet ovat paitsi erityisen symbolisia myös tärkeitä demokratian peruspilareita. Tappion myöntämisen merkitys demokratian vakaudelle korostui erityisesti vuoden 2020 Yhdysvaltain presidentinvaalien jälkeen, kun republikaaniedustaja Donald Trump kieltäytyi myöntämästä vaalien tulosta. Tällöin Trump ei myöntänyt vaalitappiotaan, vaan kannusti kannattajiaan marssimaan kongressitalolle, johtaen yli 10 000 ihmisen mielenosoitukseen ja Yhdysvaltain kongressitalon väkivaltaiseen valtaukseseen. Tätä väkivaltaista mellakkaa on syystäkin kutsuttu hyökkäykseksi demokratiaa kohtaan sekä yritykseksi rapauttaa se (esim. Castañeda & Jenks, 2023; Hall, 2023). Tammikuun kuudentena tunnetut levottomuudet puhututtavat edelleen amerikkalaisia, jakaen aiheena kansaa kahtia.

Tapaus osoitti, että vaalitappion tunnustaminen ei ole vain symbolinen ele, vaan olennainen osa demokraattisen vallanvaihdon legitimizeettiä, tehden vallanvaihdosta oikeudenmukaisen sekä hyväksyttävän. Kuten politiikan tutkija Charles Bullock (Greenblatt, 2020) toteaa, tulosten kieltäminen horjuttaa kansalaisten luottamusta vaalijärjestelmään sekä hankaloittaa rauhanomaista vallanvaihtoa. Trumpin tapaus osoittaa poliittisen johtajan sanojen ja asennoitumisen painoarvon vaalitappion hetkellä. Myönnytyspuhetta ei suotta ole kutsuttukaan demokratian kenties tärkeimmäksi puheeksi: vaalitappion myöntäminen legitimoit vaalituloksen ja vahvistaa kansalaisten

luottamusta järjestelmään (Corcoran, 1994, s. 114–115). Vaaleissa on tavanomaista keskittyä tarkastelemaan itse kampanjointia, mutta myös myönnytyspuheet ja niiden tärkeys on hyvä muistaa.

Tässä tutkielmassa tarkastelen demokraattisen puolueen presidenttiehdokkaan Kamala Harrisin myönnytyspuhetta, jonka hän piti kannattajilleen vuoden 2024 Yhdysvaltain presidentinvaalien vaalituloksen julkistamisen jälkeen. Puhe on merkittävä osa vaaliprosessia, sillä siinä Harris myöntää tappionsa ensimmäistä kertaa julkisesti hävittyään republikaaniehdokas Donald Trumpille. Puhe ei ole vain ehdokkaan tapa tunnustaa vaalitappionsa julkisesti, vaan myös osa demokraattista perinnettä, joka vahvistaa kansalaisten luottamusta vaaleihin. Corcoran (1994) korostaakin myönnytyspuheiden tärkeyttä osana demokraattista järjestelmää ja sen legitimoitua, mikä tekee puheiden analysoimisesta tärkeää.

Tämän tutkielman tavoitteena on selvittää, millaisin keinoin Harris esittää vaalitappionsa myönnytyspuheessaan. Tutkimuksessa tarkastellaan puhetta siinä esiintyvien kehysten avulla. Analysoimalla puhetta kehysanalyysin menetelmin tarkastelen, millaista narratiivia Harris rakentaa tappiostaan ja kuinka hän pyrkii vaikuttamaan kannattajiinsa. Kehysanalyysin avulla voidaan tutkia, kuinka poliittiset johtajat vaikuttavat yleisönsä ja kuinka he sanoillaan muovaavat todellisuutta. Poliitikko saattaa puheessaan esimerkiksi lohduttaa kannattajiaan, kehottaa heitä pysymään positiivisina, rohkaisemaan heitä tai muistuttaa vaikkapa demokratian tärkeydestä.

Tappion hetkellä Harrisin kannattajat ovat varmasti tuloksiin pettyneitä: Harrisilla onkin tärkeä rooli poliittisena johtajana valaa äänestäjiinsä toivoa ja kannustaa heitä hyväksymään tulos, hylkäämättä kuitenkaan taistelua demokratian ja vapauden puolesta. Vaikka myös Harris kehotti kannattajiaan Trumpin tapaan jatkamaan taistelua, on sävy poliitikkojen puheiden välillä selvä. Siinä missä Trump esitti tappionsa huijauksena ja kannusti kannattajiaan taistoon tulosten kumoamiseksi, asemoi Harris tappionsa vain väliaikaiseksi takaiskuksi ja osaksi demokratiaa. Puheen kehyksiä tarkastelemalla

voidaan selvittää, millä keinoin näitä kehyksiä on rakennettu ja mitä niillä pyritään saamaan aikaan.

Harrisin asema ensimmäisenä naispuolisena varapresidenttinä ja tämän nopea nousun demokraattien presidenttiehdokkaaksi tekevät Harrisin myönnytyspuheesta ainutlaatuisen ja mielenkiintoisen tutkimuskohteen. Harris valittiin puolueen presidenttiehdokkaaksi vain noin kolme kuukautta ennen vaaleja, ja tässä ajassa Harris onnistui kokoamaan vaikuttavan kampanjan, joka mm. rikkoi vaalirahoitusennätyksiä (esim. Schleifer & Sun, 2024). Harris on edustanut monelle amerikkalaiselle uutta poliittista aikaa sekä toivoa paremmasta huomisesta, ja tämä Harrisin asema tekee hänen myönnytyspuheestaan erityisen kiinnostavan tutkimuskohteen.

2 Kehysanalyysi ja kehystäminen

Poliittisessa viestinnässä poliitikot pyrkivät vaikuttamaan yleisöihinsä ja näiden tulkintoihin erilaisin strategioin. Yksi näistä tavoista vaikuttaa ihmisiin ja heidän tapaansa nähdä asiat on kehystäminen. Tässä tutkielmassa analysoin Harrisin puhetta kehysanalyysin menetelmin ja selvitän, millaisia kehyksiä Harrisin puheessa on löydettävissä. Tässä luvussa kerron kehysanalyysistä ja kehystämisestä yleisesti, esittelen joitakin kehystämisen keinoja sekä pohdin, kuinka kehystäminen liittyy myönnytyspuheisiin.

2.1 Kehysanalyysistä

Kehysanalyysi on sosiologi Erving Goffmanin kehittämä tutkimusmenetelmä, jossa tarkastellaan tapoja, jolla hahmotamme ja jäsenämme ympäröivää maailmaa (Goffman, 1974, s. 21). Nämä kehykset ohjaavat sitä, miten tulkitsemme asioita ja tapahtumia, ja määrittävät näkökulman, josta niitä tarkastelemme (Goffman, 1974). Kuten Entman (1993, s. 53) toteaa, kehykset eivät ainoastaan ohjaa tapaa tulkita maailmaa, vaan niiden avulla voidaan myös vaikuttaa yleisön käsityksiin kehystetyistä. Kehysanalyysin perusideana on se, etteivät puhujat vain kuvaa todellisuutta sellaisenaan, vaan kehystävät sen tietyllä puhujan määrittämällä tavalla (Entman, 1993). Kehykset ohjaavat kaikkia vuorovaikutustilanteita, ja jokaisessa tilanteessa puhuja luo jatkuvasti uusia kehyksiä, joiden kautta kuulijat voivat tarkastella aihetta. Tätä prosessia Goffman (1974) kutsuu kehystämiseksi.

Kehysanalyysia on alun perin käytetty analysoimaan kasvokkain tapahtuvia vuorovaikutustilanteita, mutta sittemmin on analyysia hyödynnetty lukuisilla eri tieteenalilla, tapahtuahan kehystämistä kaikissa vuorovaikutustilanteissa. Kehysanalyysia käytetään erityisesti median sekä politiikan tutkimuksissa, ja sen avulla voidaan tutkia esimerkiksi, kuinka media tai poliitikot kehystävät yhteiskunnalliset aiheet kuten maahanmuuton tai ilmastonmuutoksen. Mediatutkimuksen saralla kehysanalyysia

on käytetty erityisesti journalistiseen tutkimukseen, jolloin uutinen nähdään kehyksenä (Väliveronnen, 2002). Tässä tutkielmassa kehysanalyysia käytetään apuvälineenä puheen teemojen analysointiin. Menetelmän avulla tarkastelen, millaisia kehyksiä Kamala Harris hyödyntää myönnytyspuheessaan ja millaisia merkityksiä nämä kehykset tuottavat vaalitappiosta.

Vaikka kehysanalyysi on monilla tieteenaloilla paljon käytetty tutkimusmenetelmä, ei sille ole vakiintunutta toteutustapaa. Esimerkiksi Puroila (2002, s. 51) toteaaakin, että kehysanalyysia voidaan pitää ennemminkin lähestymistapana varsinaisen analyysimenetelmän sijaan. Kehysanalyysi voi myös kohdistua eri kehystämisen vaiheisiin, kuten joko kehyksen tuottoon (*production*), sisältöön (*content*) tai yleisöön (*audience*) (Kitzinger, 2007, s. 154) – yleisintä lienee kuitenkin sisällön tarkastelu, johon myös tässä tutkielmassa keskitytään.

Eri tutkijat ovat esittäneet erilaisia tapoja kehysanalysoinnin käyttämiseen, mutta useimmissa analyyseissa kuitenkin toistuvat samat elementit. Väliverrosen (2002) kuvaamat työvaiheet kokoavat nämä elementit hyvin yhteen. Ensimmäiseksi tekstistä tulee määrittää sen teemat ja toimijat, kuvata käsiteltyä ilmiötä sekä sitoa tapahtumat yhteiskunnalliseen kontekstiin. Toiseksi tulee erottaa kehykset ja löytää kuinka ne esiintyvät tekstissä. Näistä kehystämisen keinoista kerron lisää seuraavassa alaluvussa. Viimeiseksi tulisi tulkita kehyksiä ja kontekstoida ne.

2.2 Kuinka kehystäminen näkyy teksteissä?

Kehykset ilmenevät teksteissä monin eri tavoin. Esimerkiksi Kitzinger (2007, a. 141–142) listaa muun muassa käytettyjen kuvien, kielen tyylin, käsitteiden ja selitysten käytön, narratiivisen rakenteen, kontekstualisoinnin, vertausten, metaforien sekä eri ihmisryhmien kuvaustavat tavoiksi päästä kehysten jäljille. Seppänen ja Väliveronnen (2012, s. 97) summaavatkin kehystämiseen kuuluvan kaikki ne ”erilaiset kielelliset, visuaaliset ja äänelliset keinot, joilla maailman tapahtumista rakennetaan tietynlainen

kuva”. Seuraavaksi kerron lisää näistä kehystämisen keinoista, keskittyen erityisesti kielellisiin kehystämisen välineisiin.

Seppänen ja Väliverronen (2012, s. 100) toteavat metaforat olevan merkittävä kehystämisen keino, jolla voidaan helposti ja huomaamattomasti kehystää asia halutulla tavalla. Heidän mukaansa metaforat ovat kielikuvia, joilla rinnastetaan kaksi toisiinsa liittymätöntä asiaa toisiinsa: niiden avulla mukaan siirretään ominaisuuksia alkuperäisestä lähteestä kohteeseen. Niiden avulla hankalatkin asiat voidaan ilmaista yksinkertaisin, kuulijalle jo tuttujen konseptien avulla, mikä tekee metaforista tehokkaita kehystämisen ja vaikuttamisen keinoja. Horsti (2005, s. 73) vertaa metaforia kehyksiin, sillä sekä kehyksiä että metaforia käytetään kuvaamaan ja yksinkertaistamaan abstrakteja asioita. Metaforat ovat politiikassa yksiä kenties vaikuttavimmista kehystämisen keinoista, joiden avulla voidaan vaikuttaa ihmisten asenteisiin ja uskomuksiin poliittisista aiheista (esim. Brugman, 2025; Brugman ja muut, 2019). Harris puheessaan muun muassa puhuu vaalikampanjasta taisteluna, ja näin esittää kampanjoinnin ja politiikan pitkäkestoisena, kovaa työtä vaativana kamppailuna, jonka tavoitteena on päihittää vastustaja.

Rinnastuksia voidaan tehdä eri tapahtumien tai kontekstien välillä (Horsti, 2005, s. 74). Tällaisia konteksteja voivat olla erilaiset ajalliset, maantieteelliset tai kulttuurilliset tapahtumat tai asiayhteydet. Kun puhuttu asia liitetään toiseen tapahtumaan, syntyy yleisölle tietty kuva kehystetystä asiasta. Rinnastuksilla ja vertauksilla metaforien tapaan ”siirretään merkityksiä tapahtumasta tai kontekstista toiseen” (Horsti, 2005, s. 74). Rinnastuksen ei kuitenkaan tarvitse olla rinnakkainen, vaan ne voivat olla vastakkaisia. Puhuja voi rinnastaa tapahtuman toiseen tapahtumaan vertaamalla niitä toisiinsa ja näin erottamalla kaikki lähtötapahtumaan liittyvät merkitykset omasta kontekstistaan. Näin Harris tekee epäsuorasti vertaamalla häviötään vuoden 2020 levottomaan presidentin vaihtumiseen: Harris pyrkii erottamaan aiemmin mainitut tammikuun kuudennen väkivaltaiset tapahtumat omasta tappiostaan, korostaen pyrkimystään rauhaiseen vallanvaihtoon.

Horsti (2005, s. 75) nostaa myös nimeämiset ja iskulauseet kehystämisen keinoiksi. Hän toteaa, että nimeämällä jokin asia tai ilmiö, sille tuotetaan legitimizeettiä. Kun asialla on nimi, tulee siitä konkreettisempi ja helpommin näkyvä. Horsti vertaa nimeämistä Stuart Hallin (1978) *primary definer* -käsitteeseen, jonka mukaan asiasta ensimmäisinä puhuvilla on valta määritellä se kehys, jonka kautta aiheesta keskustellaan myös jatkossa. Vastaavasti nimeämällä asian nimeäjä saa siis ikään kuin kehystettyä näkökulman, josta aihetta käsitellään ja millaisin nimin siitä puhutaan. Vastaavasti iskulauseita luodessa ja niitä käyttämällä vahvistetaan tiettyä näkökulmaa.

Nimeämisten ohella myös sanavalinnat vaikuttavat siihen, miten ilmiötä kehystetään ja millaisia merkityksiä sille annetaan. Hyvä esimerkki sanavalintojen merkityksestä on se, kuinka pakolaisista puhutaan julkisessa keskustelussa ja mediassa. Esimerkiksi termejä *pakolainen*, *turvapaikanhakija* sekä *laiton maahanmuuttaja* käytetään usein kuvaamaan samaa ihmisryhmää, mutta ne muodostavat hyvinkin erilaisia kehyksiä. Siinä missä *pakolaisista* puhuminen saattaa herättää empatiaa, *laittomat maahanmuuttajat* luovat uhan ja rikollisuuden kehyksiä. Sanavalinnoilla vastaanottajaa voidaan siis ohjata tulkitsemaan ilmiötä tietyllä tavalla.

Sanallisten valintojen lisäksi myös visuaalisia valintoja voidaan käyttää kehystämiseen. Vaikka tässä tutkielmassa analysoinnin kohteena onkin puhuttu teksti, ovat visuaaliset valinnat silti mainitsemisen arvoinen kehystämisen keino, joita käytetään erityisesti esimerkiksi journalismissa. Kuvissa rakennettuun kehykseen vaikuttavat esimerkiksi se, mitä kuvassa esitetään, mitä siinä tapahtuu sekä miten kuva on rajattu. Kehystäminen konseptina onkin ikään kuin visuaalisen kuvan kehykset: millaisen kehyksen läpi kuvaa tarkastellaan? Mitä kuvassa näkyy, mitä jätetään ulkopuolelle?

2.3 Kehysten tulkinnanvaraisuus

Kehystäminen ei kuitenkaan ole täysin yksisuuntainen prosessi. Entmanin (1993, s. 52–53) mukaan kehystäminen tapahtuu neljässä eri paikassa, ja nimeää nämä paikat *viestijäksi, tekstiksi, vastaanottajaksi* sekä *kulttuuriksi*. Tämän jaon mukaan kuulijan aiemmat kokemukset sekä muut vastaanottajan ajatusta ohjaavat kehykset vaikuttavat siihen, kuinka viesti tulkitaan. On myös kuulijasta kiinni, hyväksyykö tämä kehyksen esittämän todellisuuden vai haastaako sen. Kehystäminen siis tapahtuu puhujan muodostaman tekstin lisäksi myös vastaanottajan mielessä.

Kehyksiä tutkiessa onkin hyvä pitää mielessä, että kehystämisen tapahtuessa osittain vastaanottajan mielessä, ovat myös tulkinnat kehyksistä enemmän tai vähemmän vastaanottajasta riippuvaisia. Karvonen (2000) kutsuukin kehyksiä enemmän *tulkintakehyksiksi* tai *-kehikoiksi*. Tämä käänös käsittää kehysten tulkinnanvaraisuuden paremmin kuin muuttumattomuuteen viittaava *kehys*. Tulkintakehikon avulla puhuja antaa yleisölleen jonkinlaisen kehikon, jonka päälle kuulija voi rakentaa oman tulkintansa. Näin ollen ovat myös tutkijan tulkinnat kehyksistä nimenomaan tulkintoja, eivät absoluuttisia totuuksia kehyksistä. Onkin siis syytä pohtia, onko kehysanalyysissä tutkituissa kehyksissä kyse viestijän, tekstin vai vastaanottajan luomista kehyksistä. Itse näen kehysanalyysissä tarkasteltavan jonkinlaista välimuotoa tekstin ja vastaanottajan kehyksistä. Tutkittava kehys perustuu tekstiin ja siinä esiintyviin kehystämisen keinoihin, mutta on silti riippuvainen vastaanottajan tulkinnasta, johon vaikuttavat kaikesta objektiivisuuteen pyrkimisestä huolimatta tulkitsijan omat kokemukset, ennakkotiedot ja konteksti.

2.4 Kehysten funktiot

Kehystämisen avulla ei siis vain valita näkökulmaa, vaan pyritään myös vaikuttamaan kuulijan tulkintoihin käsiteltävästä asiasta. Vaikuttamiseen pyrkiminen korostuu erityisesti poliittisessa viestinnässä, jossa poliitikon käyttämät kehykset voivat vaikuttaa

yleisön mielipiteisiin sekä toimintaan. Entmanin (1993, s. 52) mukaan kehyksillä on neljä funktiota eli tehtävää, jotka esimerkiksi Karvonen (2000, s. 82) on kääntänyt seuraavasti: kehykset määrittelevät ongelmia (*define problems*), diagnosoivat syitä (*diagnose causes*), tekevät moraalisia arvostelmia (*moral judgements*) sekä ehdottavat parannuskeinoja (*suggest remedies*). Näiden funktioiden kautta ohjataan tulkintaa: mikä nähdään ongelmana, kenet syyllisenä ja millaisia toimenpiteitä tulisi tehdä? Kehysten funktioiden avulla puhuja voi esimerkiksi määritellä vaalitappion ongelmaksi, syyttää tappiosta vaalivilppiä, tuomita vaalit epäoikeudenmukaiseksi ja ehdottaa parannuskeinoksi vaalisääntöjen muuttamista.

2.5 Kehystämisen rooli myönnytyspuheissa

Myönnytyspuheilla on tärkeä rooli poliittisessa viestinnässä. Myönnytyspuhettaan ehdokas käyttää kehystämisen välineenä ja muotoilee sen avulla narratiivin, joiden kautta tappio esitetään ja vastaanotetaan (Corcoran, 1994, s. 115). Kehysanalyysi soveltuu hyvin tämänkaltaiseen poliittisen viestinnän tutkimiseen, sillä se auttaa hahmottamaan, kuinka kehyksillä muovataan kuulijoiden käsitystä vaalitappiosta ja sen merkityksestä.

Harris ei puhu tappiostaan suinkaan musertavana tappiona, vaan esittää sen ennemminkin väliaikaisena takaiskuna sekä mahdollisuutena jatkaa taistelua. Tämänkaltaiset läpi puheen toistuvat kehykset ovat yksi Harriksen tavoista luoda toivoa kuulijoissaan, ja näitä kehyksiä tarkastelemalla voidaan ymmärtää, kuinka Harris rakentaa yhtenäisyyden tunnetta puheessaan.

Poliittista puheen kehyksiä tunnistaessa on otettava huomioon poliittinen ja yhteiskunnallinen konteksti. Kuten esimerkiksi Ghawaidi ja Alsmari (2025, s. 49) toteavat, politiikassa on yleistä käyttää epäsuoraa ja piilomerkityksellistä kieltä, jonka ymmärtäminen voi edellyttää kontekstin tuntemusta. Harris saattaa siis viitata puheessaan tapahtumiin ja ilmiöihin epäsuorasti, sanoen asioita vihjailevasti

pikemminkin kuin suoraan. Tällaiset implisiittiset kehykset tulevat esiin vasta, kun puhe sijoitetaan osaksi laajempaa historiallista ja poliittista kontekstia.

3 Metodologia

Tässä tutkielmassa tarkastelen kehysten rakentamista poliittisessa puheessa. Tavoitteenani on selvittää, kuinka Kamala Harris vaalitappionsa jälkeen puhuu häviöstään ja miten hän esittää tappionsa kannustajilleen. Tutkimuskysymykseni ovat seuraavat:

1. Miten Harris kehystää vaalitappionsa osaksi laajempaa poliittista taistelua?
2. Miten Harris rakentaa ja vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta puheessaan?
3. Millaisia funktioita puheen kehyksillä on?

Ensimmäisen tutkimuskysymyksen avulla selvitän, kuinka Harris ja hänen kampanjatiiminsä kuvaavat vaalitappion osana yhä jatkuvaa poliittista taistelua. Poliitikkona Harris taistelee jatkuvasti ajamiensa arvojen puolesta, eikä kamppailu rajoitu vain yhteen kampanjaan tai yksittäisiin vaaleihin. Toinen tutkimuskysymys pohjautuu olettamukseen, jossa Harris pyrkii puheellaan lohduttamaan kannattajiaan ja vahvistamaan heidän yhteenkuuluvuuden ja toivon tunteitaan – tunteita, jota yleisö mitä luultavammin kaipaa tappion hetkellä. Harrisilla on poliittisena johtajana tärkeä rooli toimia suunnannäyttäjänä tilanteessa, jossa monet kokevat epävarmuutta ja pettymystä vaalituloksiin. Kolmannen tutkimuskysymyksen avulla puolestaan tarkastelen Entmanin (1993) esittämiä kehysten funktiota ja analysoin, kuinka Harrisin puheen kehukset sijoittuvat tähän. Kehysten funktioita tutkimalla pääsen entistä syvemmälle kehysten tarkoituksiin ja niiden taustoihin.

Näihin tutkimuskysymyksiin vastaan käyttämällä kehysanalyysin aineistolähtöistä lähestymistapaa. Tutkimuksellani pyrin avaamaan sitä, millaisia merkityksiä poliittinen johtaja voi tappion hetkellä luoda ja välittää. Seuraavaksi esittelen tutkimusaineiston tarkemmin sekä kuvaan analyysia ja sen toteuttamista.

3.1 Tutkimusaineisto

Tutkimusaineistonani käytän Kamala Harrisin 6.11.2024 Howardin yliopistolla Washingtonissa pitämää myönnytyspuhetta. Puhe on osa presidentin vaalikampanjaa, jossa Harris tunnustaa tappionsa republikaaniehdokas Donald Trumpille ja samalla päättää kampanjansa. Noin 11,5 minuuttia kestävässä puheessa Harris puhuu suoraan niin kannattajilleen kuin omalle tiimilleenkin. Monien muiden myönnytyspuheiden tapaan myös Harrisin puhe myötäilee perinteisen myönnytyspuheen rakennetta. Myönnytyspuheissa puhujilla on tapana onnitella vaalien voittajaa, kiittää tiimiään ja kannattajiaan, luvata sujuva vallanvaihto sekä näin myöntää tappionsa (Corcoran, 1994, s. 115–117). Vaikka myönnytyspuheet ovat aina ainutlaatuisia, on niissä silti siis samanlaisia, vaaleista toiseen toistuvia elementtejä.

Aineisto on saatavilla sekä videomuodossa että litteroituna tekstinä. Tutkimuksessani käytän ensisijaisesti videomateriaalia, joka on julkaistu ABC7-televisiokanavan YouTube-kanavalla. Tämä ABC7:n video on paras äänen- ja kuvanlaadultaan, ja se sisältää vain itse puheen ilman häiriötekijöitä, mikä tekee siitä erityisen käyttökelpoisen puheen analyysiin.

Analyysissä keskityn ensisijaisesti puheen kielelliseen sisältöön, mutta huomion tarvittaessa myös Harrisin esitystavan ja nonverbaalisen viestinnän. Videomateriaali sanavalintojen lisäksi myös esimerkiksi puhujan eleiden, äänenkäytön sekä esitystavan analysoinnin, mikä voi tukea analyysia. Erityisesti sanapainojen huomiointi voi tuoda lisäarvoa analyysiin, sillä painotusten avulla voidaan huomata, mitä kohtia puheessa pyritään erityisesti korostamaan. Litteroidut versiot puheesta, kuten TIME-lehden nettisivuilta löytyvä transkriptio, toimivat täydentävänä aineistona etenkin aineiston koodaamisessa.

3.2 Analyysin toteuttaminen

Analysoin aineistoa kehysanalyysin avulla ja tarkastelen, millaisia tulkintakehyksiä Kamala Harrisin puheessa esiintyy. Kehysanalyysi ei kenties ole yleisin menetelmä puheiden tutkimiseen, mutta soveltuu silti myös puheiden merkitysrakenteiden ja viestinnällisten painotusten analysointiin. Kehysanalyysin avulla voidaan tutkia, kuinka puheen aiheet esitetään, mistä näkökulmasta niistä puhutaan, ja millaisia merkityksiä ja vaikutuksia puhuja pyrkii luomaan. Kehysanalyysi auttaa siis ymmärtämään laajempia merkityskokonaisuuksia ja toisaalta myös tapoja, joilla yleisöihin pyritään vaikuttamaan tutkimalla mitä asioita korostetaan, mitä jätetään taka-alalle sekä millaisen kehyksen kautta asiat esitetään ja miksi.

Analyysini etenee vaiheittain seuraavasti: ensimmäisessä vaiheessa käyn puheen transkription huolellisesti läpi ja erittelen puheen keskeiset, toistuvat teemat, erityisesti ne, jotka liittyvät vaalitappioon. Tämän jälkeen tarkastelen puhetta uudelleen sekä tunnistan tekstistä kehystämiseen käytetyt retoriset ja kielelliset rakenteet, kuten metaforat, rinnastukset ja muut kielikuvat. Nämä merkitään transkriptioon alleviivauksella ja värikoodeilla, minkä jälkeen kokoon havainnot yhteen sekä ryhmittelen ne laajempien kehysten alle. Näiden löytämieni kehystämisen keinojen avulla siis analysoin, millaisia kehyksiä Harrisin puheessa esiintyy, kuinka ne ilmenevät ja mitä niillä pyritään saamaan aikaan yleisössä.

Tulkintani perustuvat aineistolähtöiseen analyysiin, mutta ovat kehysanalyysin luonteen mukaisesti osittain tutkijalähtöisiä. Havainnoissani kiinnitän huomiota siihen, millaisia tulevaisuuden näkymiä Harris rakentaa sekä kuinka kehyksillä pyritään vaikuttamaan vaalitulokseen pettyneisiin kannattajiin, rohkaisten heitä jatkamaan taistelua demokraattisten arvojen puolesta. Lopuksi analysoin, kuinka löydetty kehykset vertautuvat Entmanin (1993, s. 52) esittämiin kehysten funktioihin.

4 Harrisin puheen kehukset

Tässä luvussa tarkastelen, millaisia kehyksiä Kamala Harrisin myönnytyspuheessa käytetään ja kuinka ne ilmenevät tekstissä. Tunnistamani pääkehukset puheessa ovat väliaikainen takaisku, demokratia, yhteenkuuluvuus sekä toivo. Jokainen näistä rakentaa omaa merkitystään Harrisin vaalitappiosta, osa osittain limittäin. Yhdessä nämä kehukset muodostavat kokonaiskuvan puheen viestistä, jonka avulla vaalitappio pyritään kuvaamaan halutulla tavalla. Seuraavaksi analysoin löytämiäni kehyksiä yksitellen esimerkkikatkelmien ja kehystämisen keinojen avulla.

4.1 Ei tappio, vaan väliaikainen takaisku

Politiikassa on yleistä käyttää kampanjoinnista tai vastakkainasetteluista taistelun tai sodan metaforia (esim. Musolff, 2016, luku 2), ja tästä kertoo hyvin myös Harrisin kampanjan iskulause ”Kun taistelemme, voitamme” (eng. *when we fight, we win*) (esim. Viser, 2024). Harrisin puhe on täynnä taistelun metaforia: Harris mm. sanoo ”En koskaan lopeta taistelua ––”, ” –– jatkamme taistelua äänestyskopeissa, oikeussaleissa ja toreilla” sekä ” ”Vaikka päätänkin nämä vaalit, en koskaan päätä sitä taistoa, joka ajoi tätä kampanjaa eteenpäin”¹.

Tämä paljon puheessa mainittu taistelu ei ole vain kamppailua vastaehdokkaan kanssa, vaan myös Harrisin ajamien arvojen puolesta. Harris puhuu muun muassa taistelusta Amerikan tulevaisuuden, vapauden, oikeudenmukaisuuden sekä turvallisuuden puolesta. Ja tämä taistelu ei ole vielä loppu, vaan vaatii kaikkia jatkamaan. Kuten edellisistä lainauksista voidaan nähdä, Harris korostaa olevan lopettamatta taistelua. Harris kehystää näin vaalitappionsa väliaikaiseksi takaiskuksi ja painottaa taistelun arvojensa eteen yhä jatkuvan, ja tätä kehystä hän luo erityisesti sanavalintojensa ja

¹”I will never give up the fight ––”, “–– we will continue to wage this fight in the voting booth, in the courts and in the public square”, “while I concede this election, I do not concede the fight that fueled this campaign”

metaforien kautta. Harris kiteyttää tämän taistelun kehysten hyvin seuraavassa esimerkissä:

- (1) ”Kampanjan aikana sanoin usein, että kun taistelemme, voitamme. Mutta asia on näin – joskus taistelu vie aikansa. Se ei kuitenkaan tarkoita, ettemmekö voittaisi. Se ei kuitenkaan tarkoita, ettemmekö voittaisi. Tärkeintä on, ettet koskaan luovuta².”

Esimerkissä (1) käy ilmi selvästi, että Harrisin mukaan taistelu ei ole ohi - se vain vaatii aikansa. Vaikka vaalitappio onkin merkittävä tappio kenelle tahansa poliitikolle, on se kuitenkin vain osa suurempaa taistoa. Tämä teema toistuu koko puheen läpi, ja Harris kannustaa erityisesti nuoria olemaan luovuttamatta. Nuoria puhutellessaan Harris toteaa, että ”nyt ei ole aika heittää hanskoja tiskiinkin – nyt on aika kääriä hihat”³.

Taistelun lisäksi Harris käyttää metaforaa ”Amerikan lupauksen valosta, joka loistaa niin pitkään, kun vain jatkamme taistelua”⁴, edelleen viitaten taistelun jatkumiseen. Amerikan lupauksen valolla hän viittaa yhdysvaltalaiseen ajatteluun vapaudesta, yhdenvertaisuudesta ja mahdollisuuksista – arvoihin, jotka Trumpin valtakaudella koetaan uhatuiksi. Harris kuitenkin kannustaa olemaan luovuttamatta ja jatkamaan näiden arvojen ylläpitämistä.

Tämä väliaikaisen tappion kehys paitsi kannustaa kuulijoita jatkamaan taistelua, myös luo kuvaa Harrisista päättäväisenä ja periksiantamattomana johtajana, joka pysyy uskollisena arvoilleen. Hän tunnistaa kannattajiensa olevan pettyneitä, mutta rohkaisee heitä silti muistamaan taistelun olevan vielä kesken.

² *”On the campaign, I would often say when we fight, we win. But here's the thing, here's the thing, sometimes the fight takes a while. That doesn't mean we won't win. That doesn't mean we won't win. The important thing is don't ever give up.”*

³ *”This is not a time to throw up our hands – this is a time to roll up our sleeves.”*

⁴ *”–the light of America's promise will always burn bright as long as we never give up and as long as we keep fighting.”*

4.2 Demokratia

Harris kehystää tappionsa osaksi demokratiaa: hän korostaa vaalitappioiden olevan oleellinen osa demokratian toteutumista, ja vaikka tulos ei ollut toivottu, pitää se silti hyväksyä. Demokraattisissa vaaleissa on aina kansan valitsema voittaja sekä luonnollisesti täten myös häviäjä, ja häviäminen on osa demokratiaa. Harris toteaaakin osuvasti esimerkissä (2) tämän periaatteen erottavan demokratian tyranniasta.

- (2) ”Amerikkalaiseen demokratiaan kuuluu perustavanluontoisesti periaate siitä, että kun häviämme vaalit, me hyväksymme tulokset: tämä periaate, – erottaa demokratian monarkiasta tai tyranniasta. Ja jokaisen, joka tavoittelee julkista luottamusta, tulee kunnioittaa sitä⁵.”

Demokratian kehyksessä Harrisin voidaan nähdä käyttävän negatiivista rinnastusta, rinnastaen tappionsa Trumpin neljän vuoden takaiseen häviöön, jolloin Trump ei hyväksynyt vaalituloksia. Harris nostaa puheessaan esiin Trumpin kanssa käymänsä puhelun, jossa hän on onnitellut valittua presidenttiä, todennut auttavansa häntä ja hänen tiimiään vallanvaihdossa sekä osallistuvansa rauhanomaiseen vallansiirtoon – asioita, joita Trump ei koskaan itse hävitessään tehnyt. Vaikka Harris ei suoraan puheessaan mainitse edellisiä vaaleja, voidaan hänen katsoa epäsuorasti viittaavan näihin. Harris puheessaan selvästi painottaa sanoja *rauhallinen* vallanvaihto nostamalla intonaatiotaan sanojen kohdalla, siirtäen kuuntelijoiden huomion sanaan. Intonaation nosto toimii painotuksena, jonka avulla sanasta tehdään informaationaalisesti merkittävä ja keskeinen osa lausetta (esim. Ladd, 2008, luku 6). Harris myös pitää usean sekunnin mittaisen tauon lauseen jälkeen, edelleen painottaen lauseen tärkeyttä. Harris tekee samankaltaisen painotuksen myös sanalla *hyväksymme* vaalituloksista puhuessaan. Harrisin ei tarvitse mainita Trumpin häviön kiistämistä lainkaan – kuulijat osaavat yhdistää viittauksen vuoden 2020 tapahtumiin itse.

⁵ ”A fundamental principle of American democracy is that when we lose an election, we accept the results. That principle, as much as any other, distinguishes democracy from monarchy or tyranny. And anyone who seeks the public trust must honor it.”

Corcoran (1994, s. 115–117) toteaa demokratian, sujuvan vallanvaihdon sekä puolueiden yhteistyön olevan yleisiä ja toistuvia myönnytyspuheiden teemoja, ja nämä teemat näkyvät myös Harrisin puheessa ja sen kehyksissä. Harris kuitenkin sanavalinnoillaan sekä äänenpainollaan haluaa korostaa näitä teemoja esille kenties jopa tavallista enemmän. Viittaamalla edellisten vaalien rauhattomaan loppuun ja korostamalla oman vallanvaihtonsa rauhanomaisuutta, Harris asettaa oman tappionsa vastakkain vuoden 2020 tapahtumien kanssa. Hän pyrkii erottautumaan tuon ajan levottomuuksista, vaalitulosten kiistämisestä ja epädemokraattisista toimista, esittämällä oman tappiollisen tilanteensa niiden vastakohtana. Harris Trumpin vastoin hyväksyy vaalituloksen, kehottaa rauhaan sekä tunnustaa häviön olevan olennainen osa vaaleja, politiikkaa ja demokratiaa. Tällä demokratian kehyksellä Harris asemoituu vastuulliseksi johtajaksi, joka hyväksyy tappionsa osana demokratiaa ja reilua poliittista järjestelmää.

4.3 Yhteenkuuluvuus: jaettu taistelu ja tappio

Harris puheessaan viittaa, ettei tappio ole vain hänen henkilökohtainen häviönsä, vaan kaikkien kannattajien yhteinen menetys. Kampanja on ollut kaikille yhteinen missio ja jaettu taistelu, ja näin myös tappio on kaikkien jakama. Tätä yhteenkuuluvuuden kehystä Harris rakentaa monin eri tavoin, etenkin sanavalinnoillaan ja metaforin, samalla pyrkien vahvistamaan yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Harris käyttää koko puheensa läpi monikon ensimmäistä persoonaa ja puhuu *meistä*. Vaalitulokset eivät olleet, mitä *me* toivoimme; kun *me* taistelemme, *me* voitamme; *me* emme lopeta taistelua *meidän* koulujemme ja katujemme suojelemiseksi. Harris ei kiinnitä huomiota itseensä, vaan puhuu itsestään osana suurempaa yhteisöä, joka kampanjaa on ollut rakentamassa. Tämä näkyy esimerkissä (3).

- (3) "Olen niin ylpeä siitä kampanjasta, jonka kävimme – ja siitä tavasta, jolla sen teimme. Näiden 107 kampanjapäivän aikana olemme tietoisesti

keskittyneet yhteisön ja liittoumien rakentamiseen sekä kaikista taustoista ja elämänpoluista tulevien ihmisten yhdistämiseen, joita kaikkia yhdistää rakkaus maattamme kohtaan – –. Ja teimme sen tietäen, että meillä kaikilla on niin paljon enemmän yhteistä, kuin mitä meitä erottaa⁶.”

Esimerkissä (3) Harris puhuu kampanjasta *meidän* kampanjasta sekä toteaa kampanjan keskittyneen ihmisten yhdistämiseen. Harris pyrkii luomaan yhteisöllisyyttä myös muistuttamalla, että koko kansalla on paljon yhteistä, vaalien korostamista mielipideeroista huolimatta. Harris käyttää myös metaforaa naapurista kehottamalla kuulijoitaan “katsomaan tuntemattoman kasvoihin ja näkemään niissä naapurin”⁷. Tällä metaforalla Harris pyrkii raamatullisesti korostamaan yhteisön tärkeyttä ja ihmisten välistä yhteyttä: tuntemattomien ihmisten ei pitäisi herättää ennakkoluuloja ja pelkoa, vaan ymmärrystä ja solidaarisuutta, ovathan he osa samaa yhteisöä.

Sen lisäksi, että kampanja on ollut yhteinen taistelu ja nyt koettu tappio on yhdessä jaettu, korostaa Harris myös edessä olevan taistelun olevan yhteinen. Harris muun muassa toteaa nyt olevan “ajan järjestäytyä sekä toimia vapauden, oikeudenmukaisuuden ja yhteisen tulevaisuuden tähden”⁸. Harris kehystää siis niin tappionsa, koko kampanjansa sekä tulevien poliittisten taisteluiden olevan kaikkien koko yhteisön jakamia. Vaalitappio on siis ikään kuin mahdollisuus jatkaa yhteistä taistelua tulevaisuudessakin.

Jaetun tappion kehys luo eräänlaisen yhteenkuuluvuuden tunnesiteen Harrisin ja kannattajien välille. Tappion kollektivisointi voi vahvistaa kannattajien poliittista sitoutumista – kuulijat ovat osa yhteisöä, jonka kanssa matka on koettu. Tällainen

⁶ “Look, I am so proud of the race we ran. And the way we ran it. Over the 107 days of this campaign, we have been intentional about building community and building coalitions, bringing people together from every walk of life and background, united by love of country with enthusiasm and joy in our fight for America’s future. And we did it with the knowledge that we all have so much more in common than what separates us.”

⁷ “– by looking in the face of a stranger and seeing a neighbor – –”

⁸ “– a time to organize, to mobilize, and to stay engaged for the sake of freedom and justice and the future that we all know we can build together.”

yhteenkuuluvuuden tunne voi toimia voimakkaana mobilisaation välineenä, sillä tappion jakaminen muiden kanssa lohduttaa pettyneitä kannattajia sekä motivoi jatkamaan taistelua. Yhteenkuuluvuuden ja yhteisen tappion kehyksen rakentaminen siis ovat strateginen tapa vahvistaa poliittista liikettä sekä säilyttää kannattajien usko kampanjaan ja sen arvoihin.

4.4 Toivo: luovuttamisen vastavoima

Harris pyrkii kannustamaan puheellaan kannattajiaan olemaan luopumatta toivosta, vaikka vaalit eivät päättyneet toivotusti. Ajatus Trumpista presidenttinä on herättänyt monessa amerikkalaisessa epätoivon ja pelon tunteita, ja etenkin Trumpin hallintoon liitetty, paljon puhututtanut oikeistokonservatiivinen Project 2025 -hanke on aiheuttanut paljon voimakkaita tunteita. Esimerkiksi NBC:n (2024) kyselyssä suunnitelmaan suhtautui negatiivisesti tai erittäin negatiivisesti 57 % vastaajista. Kun Trump siis valittiin presidentiksi, ovat Harrisin äänestäjät varmasti suurien tunteiden edessä. Harris aktiivisesti pyrkiikin puhuttelemaan näitä tunteita puheessaan, muun muassa toteamalla surun ja pettymyksen tunteiden olevan sallittuja, samalla rohkaisten tietämään, että kaikki tulee vielä olemaan hyvin.

Tätä toivoa paremmasta huomisesta Harris rakentaa monin eri tavoin käyttäen esimerkiksi metaforia. Harris toteaa ”synkkien aikojen” olevan mahdollisesti edessä, ja metaforan omaisesti toteaa tähtien olevan näkyvillä vain pimeällä. Harris ei siis optimistisesti kiistä edessä olevia hankaluuksia, vaan kannustaa kannattajiaan pitämään kiinni toivosta sekä jatkamaan taistelua. Hän päättääkin puheensa kehottamalla yleisöä täyttämään tämän pimeän taivaan miljardeilla tähdillä, kuvaten, kuinka he voivat olla tarvittava valo pimeässä.

Harris maalaa kuvaa kirkkaammasta tulevaisuudesta myös puhuessaan taistelun jatkamisesta. Hän toteaa taistelevansa tulevaisuuden eteen, jossa jokainen voi toteuttaa unelmiaan, tehdä omat päätöksensä omasta kehostaan, ja jossa koulut ja kadut ovat

turvassa aseväkivallalta. Harris puhuu tulevaisuudesta kuin se olisi yhdessä rakennettavissa: jatkamalla taistelua, voidaan päästä yhdessä tavoitteisiin. Toivon kehys antaa puheessa tappiolle uusia merkityksiä: häviön kautta opitaan, kasvetaan sekä jatketaan taistelua. Toivon voi siis nähdä muuttavan tappion merkitykselliseksi kokemukseksi.

Huomioitavaa on, että Harris valaa kannattajilleen juuri toivoa ja tiedostaa synkkien aikojen olevan edessä: puhuja ei siis pyri herättämään puheellaan optimismia, vaan nimenomaan toivoa. Tutkimukset psykologian saralla osoittavatkin, että toivo on optimismia vahvempaa ihmisten motivoinnissa (esim. Rand ja muut, 2020). Yhteenkuuluvuuden tapaan toivolla pyritään puheessa säilyttämään usko omiin arvoihin, jatkamaan taistelua niiden puolesta sekä uskomaan positiiviseen tulevaisuuteen.

Toivon kehys kietoutuu läheisesti muihin Harrisin puheen kehyksiin. Siinä missä väliaikainen takaisku -kehys rakentaa narratiivin tappion ohimenevyydestä ja demokratian kehys antaa sille institutionaalista oikeutusta, toivo tarjoaa emotionaalisen väylän jatkaa eteenpäin. Se toimii voimavarana, joka mahdollistaa taistelun jatkamisen ja yhteisön koossa pysymisen. Toivo antaa tappiolle siis ikään kuin uuden suunnan: toivon avulla tappiosta tulee ponnahduslauta, ei päätepiste.

4.5 Puheen funktiot

Kuten luvussa 2.1 kirjoitin, Entmanin (1993, s. 52) mukaan kehykset joko määrittelevät ongelmia, diagnosoivat niitä, tekevät moraalisia arvostelmia tai ehdottavat parannuskeinoja. Taulukossa 1. esitän, kuinka Harrisin puheen kehykset sijoittuvat Entmanin esittämiin kehysten funktioihin sekä kuinka ne esiintyvät Harrisin puheessa.

Taulukko 1. Entmanin (1993) kehysten funktiot Harrisin puheessa.

Kehyksen funktio	Vastine Harrisin puheessa
Ongelman määrittely	perusoikeudet uhattuna, eriarvoisuus
Syiden diagnoosi	epäsuorat viittaukset järjestelmän epäkohtiin ja historiaan
Moraaliset arvostelmat	yhdenvertaisuus, vapaus, tasa-arvo, turvallisuus, demokratia, lojaalius perustuslakiin
Parannuskeinot	yhteisöllisyys, osallistuminen, mobilisointi

Ongelmia ei puheessa varsinaisesti määritellä, vaan puheen mainitsevat ongelmat ovat enemmän arvopohjaisia ongelmia. Vaikka Harris ei varsinaisesti puheessaan nimeä teknisiä ongelmia, puheessa rakennetaan kuvaa yhteiskunnasta, jossa demokratia, tasa-arvo sekä perusoikeudet, kuten naisten itsemääräämisoikeus, ovat uhattuina. Näiden arvojen puolesta Harris on taistellut, ja taistelu niiden turvaamiseksi jatkuu edelleen. Harris ei myöskään nimeä puheessa syyllisiä, mutta puheessa käy ilmi taistelun olevan jatkuvaa ja pitkäjänteistä. Jatkuva taistelu perusoikeuksista antaa näin olettaa, että ongelmat ovat rakenteellisia.

Harrisin puheen kehysten voidaan nähdä erityisesti tekevän moraalisia arvostelmia. Keskeisiä arvoja Harrisin puheessa ovat vapaus, oikeudenmukaisuus, tasa-arvo sekä turvallisuus – nämä arvot tulevat esiin erityisesti yhteisen taistelun sekä väliaikaisen tappion kehyksissä. Näiden arvojen puolesta Harris on kampanjoinut ja taistellut jo pitkään. Lisäksi Harris vetoaa erityisesti demokratian kehyksessään perustuslaillisiin ja kristillisiin ihanteisiin toteamalla lojaaliutensa kuuluvan perustuslaille sekä jumalalle.

Mitä parannuskeinojen ehdottamiseen tulee, ei puheessa esitellä varsinaista konkreettista suunnitelmaa, vaan vedotaan ennemminkin mobilisointiin sekä toivon luontiin. Ratkaisuksi Harris ennemminkin ehdottaa yhdessä taistelun jatkamista ja osallistumista näiden arvojen puolustamiseksi.

5 Pohdinta ja johtopäätökset

Tutkielmani tavoitteena oli selvittää, kuinka Kamala Harris kehystää tappionsa vuoden 2024 presidentinvaalien jälkeen ja millaisia merkityskehyksiä hän myönnytyspuheessaan rakentaa. Kuten Corcoran (1994, s. 115) toteaa, myönnytyspuheet eivät ole vain seremoniallisia eleitä, vaan mahdollisuus poliitikolle kehystää tappionsa haluamallaan tavalla. Kehysanalyysin avulla tunnistin neljä pääkehystä: väliaikaisen takaiskun, demokratian, yhteenkuuluvuuden sekä toivon kehykset. Näistä kehyksistä kenties vallitsevin ja useimmin toistuva on väliaikaisen takaiskun kehys. Koko puheessa keskitytään puhumaan juuri taistelusta ja sen jatkumisesta, ja tämä teema näyttäytyy myös muissa kehyksissä joko niiden rinnalla tai niihin kietoutuneena.

Corcoranin mukaan (1994, s. 115) myönnytyspuheet mukailevat usein samaa kaavaa, jossa puheen pitäjä kääntää tappion asiansa ja tulevan voiton puolustamiseksi, ja näin tapahtuu myös Harrisin puheessa. Tunnistamieni kehysten avulla Harris rakentaa narratiivin, jossa tappio ei näyttäydy lopullisena epäonnistumisena, vaan osana suurempaa, arvolähtöistä kamppailua. Harris korostaa erityisesti, että kamppailu oikeudenmukaisuuden, vapauden ja tasa-arvon puolesta jatkuu, vaikka vaalit tällä kertaa hävittiinkin. Tämän taistelun Harris painottaa olleen yhteinen taistelu, ja vaaleissa koettu tappio on mahdollisuus jatkaa tätä taistelua yhdessä.

Nämä kehykset Harrisin puheessa rakentuivat erityisesti metaforien, rinnastuksien, sanavalintojen sekä kontekstualisoinnin avulla. Osa kehyksistä vaati ymmärtääkseen Yhdysvaltain poliittisen kontekstin tuntemusta, kuten metodiluvussa olin arvioinutkin. Kitzinger (2007, s. 141–142) toteaaakin juuri kontekstualisoinnin sekä historiallisten miellelyhtymien olevan osa tekstin piirteistä, joiden kautta kehykset voivat tulla esiin.

Kuten muun muassa Seppänen ja Väliaverron (2012, s. 100) toteavat, kehykset eivät välttämättä aina ole tietoisien harkinnan tuloksia. Poliittisessa puheessa, etenkin osana näin merkittävää kampanjaa, on kuitenkin syytä olettaa, että kehyksiä on ainakin jollain tasolla harkittu. Puheen teemat lienevät kampanjatiimin valmiiksi pohtimia, mutta

varsinaisia tappion kehyksiä tuskin on mietitty, vaan keskitytty on luultavammin juuri puheen teemoihin sekä siihen, kuinka yleisöä halutaan puhutella. Toisaalta juuri näiden teemojen pohjalta suoritin analyysini – löytämäni kehykset pohjautuvat omiin tulkintoihini puheen teemoista. Kuten luvussa 2.1. kirjoitin, näen kehysten Karvosen (2000) tapaan enemmän tulkintakehikkoina, jossa puhuja antaa vastaanottajalle kehikon, jonka päälle vastaanottajan rakentaa tulkintansa tekstin perusteella. Löytämäni puheen kehykset ovatkin siis omaa tulkintaani, jotka perustuvat kampanjatiimin luomaan puheeseen ja siihen valittuihin teemoihin. Tulkintaan vaikuttavat myös yhteiskunnallinen, poliittinen sekä historiallinen konteksti, jossa puhe on pidetty, sekä omat ennakkotietoni tästä.

Kehysanalyysi osoittautui toimivaksi menetelmäksi tämänkaltaisen poliittisen puheen tutkimiseen, mutta kuten todettua, sen käyttöön liittyy myös paljon tulkinnallisuutta. Koska kehykset eivät ole varsinaisesti objektiivisia, niiden tunnistaminen ja tulkinta vaatii tutkijalta jatkuvaa reflektointia. On myös huomioitava, että analyysi perustuu vain yhteen puheeseen, eikä siten ole yleistettävissä kaikkiin poliittisiin viesteihin tai myönnytyspuheisiin. Analyysin tulokset voivat kuitenkin kuvata Harrisin kampanjaa yleisesti, sillä puheessa esiintyneet teemat ovat mitä luultavammin toistuneet myös muissa kampanjan puheissa ja Harrisin esiintymisissä.

Mielenkiintoisia jatkotutkimusaiheita voisivat olla esimerkiksi Harrisin puheen vertaaminen Harrisin toisiin puheisiin tai jonkin toisen poliitikon myönnytyspuheeseen. Harrisin puhetta voisi analysoida myös laajemmin, ja liittää analyysiin esimerkiksi lisää elementtejä diskurssianalyysista tai retorisesta analyysista. Mielenkiintoista voisi olla myös analysoida Harrisin nonverbaalista viestintää ja tutkia esimerkiksi, kuinka Harris nonverbaalisesti rakentaa yhteenkuuluvuuden tunteita eleillään ja kehonkielellään.

Lähteet

- ABC7. (2024, 6. marraskuuta). *FULL SPEECH: Kamala Harris delivers concession speech* [video]. YouTube. Noudettu 3.2.2025 osoitteesta <https://www.youtube.com/watch?v=d9FVB6-7BN0>
- Brugman, B. C. (2025). Metaphorical framing. Teoksessa Nai, A., Grömping, M., & Wirz, D. (toim.), *Elgar Encyclopedia of Political Communication*. Edward Elgar Publishing.
- Brugman, B. C., Burgers, C., & Vis, B. (2019). Metaphorical framing in political discourse through words vs. concepts: a meta-analysis. *Language and Cognition*, 11(1), 41–65. <https://doi.org/10.1017/langcog.2019.5>
- Castañeda, E., & Jenks, D. (2023). January 6th and De-Democratization in the United States. *Social Sciences*, 12(4), 238. <https://doi.org/10.3390/socsci12040238>
- Corcoran, P. E. (1994). Presidential concession speeches: The rhetoric of defeat. *Political Communication*, 11(2), 109–131. <https://doi.org/10.1080/10584609.1994.9963019>
- Entman, R. M. (1993). Framing: toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51–58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>
- Finstad, M., & Isotalus, P. (2005). Näkökulmia poliitikon viestintäosaamiseen. *Prologi*, 1(1), 12–30. <https://doi.org/10.33352/prlg.95938>
- Ghawaidi, S. H., & Alsmari, N. A. (2025). The Art of the Unsaid: Analyzing the Use of Conversational Implicature in Political Communication. *World Journal of English Language*, 15(4), 49. <https://doi.org/10.5430/wjel.v15n4p49>
- Goffman, E. (1974). *Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience*. Boston Northeastern University Press.
- Greenblatt, A. (2020, 12. marraskuuta). Trump's Not the First Politician Who Refused to Concede. *Governing*. Noudettu 13.2.2025 osoitteesta <https://www.governing.com/now/trumps-not-the-first-politician-whos-refused-to-concede.html>

- Hall, S. (1978). *Policing the Crisis: mugging, the state, and Law and Order*. Palgrave Macmillan.
- Hall, M. (2023). The January 6th, 2025, Project: Fascist Politics and the Rising Threats to American Democracy. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 708(1), 16-30. <https://doi.org/10.1177/00027162241234174>
- Horsti, K. (2005). *Vierauden rajat – Monikulttuurisuus ja turvapaikanhakijat journalismissa* [väitöskirja, Tampereen yliopisto]. Trepo. <https://urn.fi/urn:isbn:951-44-6423-0>
- Karvonen, E. (2000). Tulkintakehys (frame) ja kehystäminen. *Media & viestintä*, 23(2).
- Kitzinger, J. (2007). Framing and Frameanalysis. *Media Studies*, s. 134-161. Eoin Devereux. Sage.
- Ladd, R. (2008). *Intonational Phonology*. Cambridge University Press.
- Musolff, A. (2016). *Political metaphor analysis: Discourse and scenarios*. Bloomsbury Publishing Plc.
- NBC. (2024, 22. syyskuuta). *NBC September 2024 Poll 9/22*. NBC News Survey. Noudettu 7.3.2025 osoitteesta https://www.documentcloud.org/documents/25171447-240405-nbc-september-2024-poll_922-release/
- Puroila, A. (2002). *Kohtaamisia päiväkotiarjessa: kehysanalyttinen näkökulma varhaiskasvatustyöhön* [väitöskirja, Oulun yliopisto]. OuluREPO. <https://urn.fi/URN:ISBN:9514266501>
- Rand, K. L., Shanahan, M. L., Fischer, I. C., & Fortney, S. K. (2020). Hope and optimism as predictors of academic performance and subjective well-being in college students. *Learning and Individual Differences*, 81(81), 101906. <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2020.101906>
- Seppänen, J. & Väliverronen, E. (2012). *Mediayhteiskunta*. Vastapaino.
- Schleifer, T., & Sun, A. (2024, 21. lokakuuta). Harris Sets Record for Biggest Fund-Raising Quarter Ever. *The New York Times*. Noudettu 12.2.2025 osoitteesta <https://www.nytimes.com/2024/10/21/us/elections/harris-trump-campaign-finance.html>

TIME. (2024, 6. marraskuuta). Read Vice President Kamala Harris' Full Concession Speech.

TIME. Noudettu 3.2.2025 osoitteesta <https://time.com/7173617/kamala-harris-concession-speech-full-transcript/>

Viser, M. (2024, 22. elokuuta). The story behind Kamala Harris's "When we fight, we win"

slogan. *The Washington Post*. Noudettu 3.4.2025 osoitteesta <https://www.washingtonpost.com/politics/2024/08/22/kamala-harris-slogan-when-we-fight-we-win/>

Väliverronen, E. (2002). *Kehysanalyysi - Retoriikasta etnografiaan* [luentoäänite].

Laadulliset menetelmät yhteiskuntatieteissä. Helsingin yliopisto.